

Toma primise de ziua lui un robot pe care îl numise Robo Bobo. Era responsabilitatea băiatului să-l învețe pe Robo Bobo să se poarte ca un om.

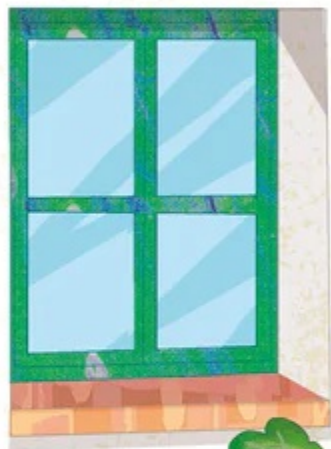
Uneori, oamenii spun că n-au chef. Asta nu înseamnă că nu mai trebuie să facă nimic, așa cum ar fi vrut Robo Bobo în acea sâmbătă, când zăcea în fotoliu cu ochii-n tavan. Nu voia să iasă nici la joacă, nici să gătească lasagna împreună cu Toma, nici să facă un puzzle.

— Bz! Robo Bobo are chef NU.

Uite așa o ținea robotul la fiecare propunere a băiatului. Pesemne rula un program secret care spunea aceleași cuvinte. Sau oare se temea de ceva?

Până la urmă, Toma l-a convins pe Robo Bobo să iasă la recoltat sfecla din grădină. Asta numai după ce i-a spus că zahărul se face din sfeclă și că zahărul se pune în... bineînțeles, ciocolată!

Doar că, după ce scoase prima sfeclă și gustă din ea, robotul se strâmbă dezamăgit:

– Bz. Robo Bobo are chef NU!

– Sfecla n-are gust de ciocolată, Robo Bobo. Hai, ajută-mă să scot și restul de sfeclă.

– Bz. Robo Bobo are chef NU!

Toma îl lăasă în pace și-și văzu de treabă. Numai că lui Robo Bobo îi veni o idee.

